

קען לזוונערה!

רגעז זה חגים כליה-משחית של המעצ-
מה הגדולה ביותר בעולם מעל לכל רח-
בי ויאט-נאם, וזורעים בה מוות והרס.
בצפון הארץ משמידים מפציצי-הענק את
מקורות הפרנסה ואת דרכי-התחבורה. מטר
של פצצות ונאפאלם יורד על הגשרים ובתי-
החרושת—ועד ריכוזי האוכלוסיה שסביבם.
בדרום הארץ מוחרבים בשיטיות, מן הי-
אוויר, אורזים שגודלם כגודל עמק יזרעאל,
הגליל והשרון. הכפרים מושמדים, התבואות
מועלות באש. הגברים, הנשים והילדים הי-
נמלטים מן המוות, מועברים למחנות-ריכוז,
לעיתים אחרי עינויים נוראים שזולמו עלי-
די עתונאי המערב.

**לוחמה זו גובלת בהשמדת-עם —
וייתכן שהיא כבר עברה את הי-
גבול.**

היא מביאה את העולם לסף המלחמה הי-
גרעינית הטוטאלית. היא הרסה את מיפעל-
השלום ההיסטורי של ג'ון קנדי וניקיסטה
כרושצ'וב. היא מחייבת כל אדם בעל-מצפון
באשר הוא שם, להרים את קולו ולמחות.

**בעולם של 1966, כל האנושות
ערבים זה לזה. אנו, בני העם שי-
נפל קורבן לשואה — איך זה נשי-
תוק כאשר פוקדת שואה את בניה
של ארץ רחוקה?**

לכן אצרף כאן את קולי הדל לקולם של
אנשי המצפון וההיגיון בכל אחר ואתר —
אמריקאים גדולים כמו הסנאטור פולברייט
והפרשן וולטר ליפמן ואלפי הסטודנטים הי-
מפגינים, כל הצרפתים, החל בנשיא היגול
וכלה באנשי השמאל החדש, מיטב אנשי
הרוח של אירופה, שלא לדבר על העולם הי-
קומוניסטי כולו.

**הקץ למלחמה האמריקאית בי-
וויאט-נאם!**

מבחינה מוסרית, אין שמץ של ספק
כי הפעולה האמריקאית בוויאט-נאם מה-
יפה פלישה צבאית לארץ זרה.

למראית-עין נקראו האמריקאים עלידי
ממשלת סייגון. אך מהיו ממשלת סייגון?
כפי שמודים האמריקאים עצמם, מורכב
שלטון זה מקומץ של גנרלים מקצועיים,
שמאחוריהם אינו עומד איש, ושמשענתם הי-
יחידה היא העוצמה הצבאית והכלכלית של
ארצות-הברית. זוהי דיקטטורה של ממשלת-
בובות, שנבחרה על-ידי המוסד המרכזי לי-
ביון של ארצות-הברית.

**העתונאים האמריקאיים בוויאטי
נאם טוענים, ללא יוצא מן הכלל,
שאילו נערכו מחר בחירות בי-
וויאט-נאם הדרומית, היו לפחות
ארבע המישויות של האוכלוסיה
בחרות בחזית-השיחרור — הנהגת
הוויאט-קונג.**

בחירות אלה כבר נערכו, למעשה, בשדה-
הקרב. למעלה משלושה רבעים של שטח
ויאט-נאם הדרומית נמצאים עתה בידי המיני-
הל הארצי והצבאי של הוויאט-קונג. כל
חייל יודע כי נצחון כזה של צבא-גרילה
אינו אפשרי אלא אם כן נהנים להחמי מי-
אחרתם ומתמלכתם של בני הארץ.

השלטון של ממשלת סייגון קיים רק בי-
מקום שם מרוכז צבאה וצבא ארצות-הברית
— בערי-החוף, בבירה ובמרכזי-התחבורה.

**זוהי תמונה אופיינית של שלי-
טון-כובש זר, המתכבז ב"בוויני-
גראד", והעורך מפעם לפעם פשי-
טות רצחניות בארץ העויינת, תוך
ניצוד עדיפותו העצומה בעוצמת-
אש מוטטת.**

**רשים בעם, אין לפולש ברירה אלא
להשתמש בשיטות של השמדת-
עם — מופעלות עתה שיטות אלה.**

ההו הצר המוסרי יש לבחון גם את
הצד הצבאית-המדיני. הוא מוביל לאותה
המסקנה.

**מבחינה צבאית נוצר קפאון.
ארצות-הברית אינה מסוגלת לכבוש את
ויאט-נאם הדרומית, אלא אם כן היא מוכנה
לשלוח לשם מיליון חיילים ולהחזיק בכל
שעל של אדמה, תוך חרבת שטחים עצומים**

חייל אמריקאי ואסירים ויאט-נאמיים קשורים בצוואר

הו ציימין היה מנהיג מלחמת-השיחרור
של ויאט-נאם נגד הפולש הצרפתי, כשם
שהוא מנהיג אותה כיום נגד הפולש האמרי-
קאי. הוא הצליח לאחד את מלחמת-השיחרור
הלאומית במהפכתו הקומוניסטית.
אילו היה קיים בוויאט-נאם הצפונית או
הדרומית כוח לאומי אחר, דמוקרטי או
סוציאליסטי, בעל בסיס עממי אמיתי, יכולה
היתה להיות בחירה. אך אין כוח כזה.
אליבא וכל הדעות, הבחירה הקיימת היא
פשוטה וחותכת: בין הקומוניסטים, שהם
בני הארץ ופטריוטים ויאט-נאמיים, לבין
הקויזלינגים, המשרתים מעצמה זרה.

**המוני ויאט-נאם, בשני חלקי הי-
ארץ, כחרו בקומוניסטים. הם כחי-
רו בצורה היחידה בה אפשר לי-
בחר במדינה שלא ידעה מעולם
דמוקרטיה אמיתית מהי: עלי-
ידי מתן עזרה וסיוע לוויאט-מיין
אתמול ולוויאט-קונג היום.**

ממשלת וויינגטון אישרה עובדה זאת לי-
מעשה, על-ידי התנהגותה. לפי הסכם גינבה
משנת 1954, היו צריכות להתקיים בחירות
בכל רחבי ויאט-נאם, על שני חלקיה. הסכם
זה לא בוצע מפני ששליטי הדרום, בהשראת
האמריקאים, מנעו את הבחירות. הם לא הא-
מינו אף לרגע כי יש להם סיכוי לנצח.

לכן התמונה היא ברורה: ארצות-הברית
מפעילה את כוחה הצבאי האדיר כדי להחזיק
בכוח הנשק בחלק מוויאט-נאם, מדרוש לה
כבטים נגד סין. כל השאר הוא מסך-עשן.
**ומאחר שבמלחמה כזאת של צבא
פדיר זר נגד לוחמי-גרילה, המושי-**

אין ארצות-הברית יכולה לתבוע את קיום
ויאט-נאם הדרומית כמדינה נפרדת. לחלוקת
ויאט-נאם אין הצדקה או הגיון. עם אחד
יושב בשתי המדינות. תושבי שתי המדינות
אוהדות את אותו המישטר — המישטר של
הו ציימין. החלוקה עצמה באה במקרה,

בשנת 1954, כפתרון-ביניים זמני.
גם אין ארצות-הברית יכולה לדרוש את
קיומו של בסיס צבאי אמריקאי על אדמת
ויאט-נאם. בסיס כזה, ליד גבולה של סין,
המעצמה הגדולה ביותר של אסיה, הוא תור-
פעה של התגרות. כשם שהנשיא קנדי לא
היה מוכן להשלים עם קיומו של בסיס צבאי
סובייטי בקובה, על סף ארצות-הברית, כן
אין מאו טסה-טונג יכול להסכים לבסיס
כזה על סף מדינתו שלו. אם כן, מה נשאר?
**נשארת האפשרות, שהנשיא דה-
גול טוען לה מזה שנים: מדינה
ויאט-נאמית מאוחדת, עצמאית וי-
נייטרלית.**

יש להחזיר לתושבי ויאט-נאם את הזכות
לבחור בגורלם. פירוש הרבר, למעשה: הקץ
מת ממשלה של הויאט-קונג בסייגון, ואיחוד
הדרגתי של הארץ.

ארצות-הברית יכולה, תוך הסתמכות על
כוחה הצבאי, לתבוע כי ויאט-נאם, כולה
או חלקה, תהיה נייטרלית מבחינה צבאית.
כלומר: שלא תשמש בסיס צבאי של סין
נגדה. לפי כל הסימנים, ישמח הו ציימין
לאפשרות זו, כי אין לו ולאנשיו כל חשק
להיות גרורים של סין.

היחס ההיסטורי של העם הויאט-נאמי לסין
דומה ליחס ההיסטורי של הפולנים לרוסיה.
אם תינתן לו האפשרות לשמור על מידה
כלשהי של עצמאות, יקפוץ עליה.
ארצות-הברית יכולה להשיג לעצמה נסיגה
של כבוד. היא יכולה לתבוע שהנסיגה הצב-
אית תהיה הדרגתית. היא יכולה להבטיח,
תוך כדי כך, חלק מן האינטרסים שלה.

כל השאר הוא בלתי-מצויאות.

נשיא ג'ונסון, שנכנס לבחן הוויאט-
נאמי מבלי שהבחין מה קורה לו, מפני
שמך על יועצים בסוויט-סיימס, אלופים וי-
אנשי ש"ב, אינו מסוגל לנסיגה כזאת.

**הסרה לו הגדולה האישית הדרו-
שה לכך. את המחיר משלם העם
הוויאט-נאמי.**

כדי להסוות את החלטתו הסרת-האנשים
להמשך במלחמה אבודה וחסרת-תכלית עד
אירקן, הוא פתח במיתקפת-שלום כוזבת.

**זוהי שימיה שלמלחמה, כאילו, מי-
בשרד-החזק הנייטרלית.**

חתח להציע פתרונות של ממש, שגורו
שליחים לכל פינות העולם כדי לתבוע "משא-
ומתן בלי תנאים מוקדמים." גם הדיוט יכול
להבין כי אין שום ערך למו"מ, כשברור מי
ראש כי המציע אותו אינו מוכן לתת דבר.
וכתבולה אחרונה של צביעות שקופה:
הדרישה שמועצת-הבטחון של האו"ם תפעל
למען משאומתן כזה — תביעה שהועלתה
ביום בו חודשו ההפצצות בצפון ויאט-נאם.
**איך יכול האו"ם להשיג משא-
ומתן עם סין והאנו, אחרי שהי-
אמריקאים מנעו בעקשנות אוויר-
לית את קבלת סין למוסד זה?**

זרהי ישראל מגלים אדישות נוראה
כלפי בעיותיהן של ארצות זרות ורחרי
קות. אולי מפני שהם פרובינציאליים, ואולי
מפני שהם שקועים כל-כולם בבעיותיה הי-
חמורות של מדינת-ישראל עצמה.

**אך כיצד זה נשתוק? כיצד זה
לא נרעיש עולמות?**

קיללנו את העולם, שעמד מנגד כאשר
הושמדו שישה מיליון יהודים. האם נביא
עתה קללה זו על עצמנו?

**האם נצדיק עתה, בהתנהגותנו
שלנו, את האדישים שאכלו ושתו
ורקדו בשעה שעלה העשן מן הי-
ארוכות של אושוויץ?**